

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 8 lipca 2014 r.

w sprawie krajowego programu reform Belgii na 2014 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Belgię programu stabilności na 2014 r.

(2014/C 247/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityk gospodarczych i skupiającej się na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie trwałego wzrostu gospodarczego i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r., na podstawie wniosków Komisji, Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. – decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityk zatrudnienia państw członkowskich⁽³⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie tych zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Utrzymana na rok 2014 decyzją Rady 2014/322/UE z dnia 6 maja 2014 w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich na rok 2014 (Dz.U. L 165 z 4.6.2014, s. 49).

- (3) W dniu 29 czerwca 2012 r. szefowie państw lub rządów państw członkowskich podjęli decyzję w sprawie Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, nakreślającego spójne ramy działania na poziomie krajowym, unijnym i w strefie euro za wykorzystaniem wszelkich możliwych dźwigni, instrumentów i polityk. Podjęli oni decyzję co do działań, które należy przedsięwziąć w państwach członkowskich, w szczególności wyrazili pełną gotowość do realizacji celów strategii „Europa 2020” oraz wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów.
- (4) W dniu 9 lipca 2013 r. Rada przyjęła zalecenie⁽¹⁾ w sprawie krajowego programu reform Belgii na 2013 r. oraz wydała opinię na temat przedstawionego przez Belgię zaktualizowanego programu stabilności na lata 2012–2016. W dniu 15 listopada 2013 r., zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013⁽²⁾, Komisja przedstawiła swoją opinię na temat projektu planu budżetowego Belgii na 2014 r.
- (5) W dniu 13 listopada 2013 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2014 r. Także w dniu 13 listopada 2013 r. Komisja, na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, przyjęła sprawozdanie w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Belgię jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji.
- (6) W dniu 20 grudnia 2013 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące zapewnienia stabilności finansowej, konsolidacji budżetowej i działań wspierających wzrost gospodarczy. Rada Europejska podkreśliła potrzebę dążenia do zróżnicowanej konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu, przywrócenia gospodarce normalnych warunków kredytowania, wspierania wzrostu i konkurencyjności, rozwiązania problemu bezrobocia i społecznych skutków kryzysu, jak również modernizacji administracji publicznej.
- (7) W dniu 5 marca 2014 r. Komisja opublikowała wyniki swojej szczegółowej oceny sytuacji dotyczącej Belgii na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że w Belgii nadal występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej, które wymagają monitorowania i działań politycznych. W szczególności uwagi wciąż wymaga rozwój sytuacji w zakresie konkurencyjności zewnętrznej towarów, gdyż jej stałe pogarszanie się zagroziłoby stabilności makroekonomicznej.
- (8) W dniu 30 kwietnia 2014 r. Belgia przedłożyła swój krajowy program reform na 2014 r. i program stabilności na 2014 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (9) Celem strategii budżetowej przedstawionej w programie stabilności na 2014 r. jest zrównoważenie budżetu pod względem strukturalnym do 2016 r. oraz osiągnięcie średniookresowego celu budżetowego w roku 2017. W programie stabilności potwierdzono poprzedni średniookresowy cel budżetowy na poziomie 0,75 % PKB, odzwierciedlający cele paktu stabilności i wzrostu; jednak osiągnięcie tego celu przełożono na rok 2017, czyli na rok następujący po roku docelowym ustalonym w zeszłorocznym programie. Planowany roczny postęp w kierunku osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego jest zgodny z korektą wymaganą w pakcie stabilności i wzrostu. Zgodnie z przedstawionym programem stabilności wartość odniesienia dla wydatków została zasadniczo osiągnięta w okresie objętym programem. Dług na poziomie 101,5 % PKB w 2013 r. przekracza ustaloną w Traktacie wartość odniesienia równą 60 % PKB i zgodnie z programem stabilności ma stopniowo maleć do poziomu 93 % PKB w 2017 r. Ogólnie rzecz biorąc, cele programu są zgodne z wymogami paktu stabilności i wzrostu. Scenariusz makroekonomiczny leżący u podstaw prognoz budżetowych w programie stabilności, opracowany przez niezależną instytucję (Federalne Biuro Planowania), jest wykonalny. Prognozy wzrostu są zbliżone do prognoz służb Komisji z wiosny 2014 r. Kierunek polityki budżetowej nie został jeszcze poparty konkretnymi środkami. Zgodnie z prognozą Komisji w 2014 r. nie stwierdza się żadnej poprawy strukturalnej, a przy zwyczajowym założeniu niezmienionej polityki, w 2015 r. dojdzie do pogorszenia strukturalnego. Może to uniemożliwić osiągnięcie wyznaczonych celów i doprowadzić do znacznego odchylenia od korekty służącej osiągnięciu średniookresowego celu budżetowego w latach 2014–2015. Ponadto, zgodnie z prognozą Komisji wyniki Belgii nie będą zgodne z zasadą dotyczącą zadłużenia ani w roku 2014 ani

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 30.7.2013, s. 5.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro (Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11).

2015. W oparciu o swoją ocenę programu stabilności i o prognozę Komisji, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97, Rada jest zdania, że Belgia w trwały sposób sprowadziła deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej 3% PKB w 2013 r., jednak jest narażona na ryzyko znacznego odchylenia, począwszy od 2014 r., od wymogów związanych z funkcją zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu.
- (10) Belgia poczyniła znaczne postępy, jeśli chodzi o wprowadzanie dodatkowych zasad koordynacji strukturalnej. W porozumieniu w sprawie współpracy w dziedzinie koordynacji fiskalnej zawartym pod koniec 2013 r. wprowadzono na szczeblu sektora instytucji rządowych i samorządowych zasadę salda strukturalnego budżetu (określoną zgodnie ze średniookresowym celem budżetowym), w związku z wymogiem paktu fiskalnego. Ponadto w porozumieniu sformalizowano ustaloną praktykę koordynacji przez (i) uznanie oficjalnej roli międzyrządowego Komitetu Konsultacyjnego w procesie koordynacji oraz (ii) wyraźniejsze uznanie doradczej roli Wysokiej Rady ds. Finansów. Co więcej, w porozumieniu przewidziano wzmocnienie polegającej na monitorowaniu roli Wysokiej Rady przez wprowadzenie wyraźnego mechanizmu korekty w przypadku znacznego odchylenia od ustalonych celów. Aby cele były wiążące po roku 2014, może zająć konieczność wprowadzenia dodatkowych zasad.
- (11) Choć Belgii udało się ostatnio zahamować wzrost wskaźnika długu publicznego, dług ten, wynoszący 101,5% PKB, jest nadal wysoki, przy czym istnieją znaczne zobowiązania obecne i przyszłe, wynikające z obowiązku wypłaty emerytur. Aby zobowiązań tych można było dotrzymać przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego poziomu życia, należy zahamować przyszły wzrost kosztów budżetowych, zwiększyć współczynnik aktywności zawodowej i wskaźnik zatrudnienia, a także zwiększyć konkurencyjność międzynarodową. W każdym z tych obszarów Belgia nadal stoi przed poważnymi wyzwaniami. Mimo iż państwo to podjęło już odpowiednie działania, których rezultaty będą widoczne w nadchodzących latach, potrzebne będą bardziej ambitne środki, tym bardziej że w państwach będących partnerami handlowymi również prowadzi się reformy.
- (12) Ogólny poziom opodatkowania w Belgii należy do najwyższych w Unii, przy czym obciążenie podatkowe jest wyraźnie skierowane na koszty pracy, co jest przyczyną jednego z największych klinów podatkowych w Unii. Pewne aspekty systemu podatkowego, takie jak przepisy podatkowe dotyczące samochodów służbowych, są szkodliwe dla środowiska. Podjęto pewne ukierunkowane środki, aby zmniejszyć koszty pracy konkretnych grup oraz zmniejszyć różnice między wynagrodzeniami brutto a wynagrodzeniami netto w dolnej części skali płac. Nie doprowadzono jednak do znacznego przesunięcia obciążenia podatkowego w stronę podstaw opodatkowania, które są mniej szkodliwe dla wzrostu gospodarczego. Rozpoczęto wstępną dyskusję na temat całościowej reformy podatkowej, dzięki której można by osiągnąć stabilność finansów publicznych, wspierać konkurencyjność i wzrost zatrudnienia oraz chronić środowisko. Taka kompleksowa reforma podatkowa powinna obejmować zmniejszenie obciążeń podatkowych związanych z pracą, uproszczenie systemu podatkowego, zwiększenie skuteczności VAT, poszerzenie podstaw opodatkowania, zmniejszenie wydatków podatkowych, usunięcie luk w prawie i stopniowe wycofywanie dotacji szkodliwych dla środowiska.
- (13) Belgia bardzo silnie odczuje skutki starzenia się społeczeństwa; przewiduje się, że koszty tego zjawiska wzrosną o ponad 8% PKB w latach 2010–2060, zwłaszcza koszty związane z emeryturami i opieką długoterminową. Zapoczątkowana niedawno reforma zabezpieczenia społecznego osób starszych powinna wywrzeć pozytywny wpływ na zatrudnienie tych osób. Uwzględniając jednak rozmiary tego problemu, aby osiągnąć stabilność budżetową, należy podjąć dodatkowe działania. Muszą one uwzględniać konieczność utrzymania adekwatności systemów emerytalnego zabezpieczenia społecznego. Należy powiązać wiek emerytalny ze zmianami średniego trwania życia, zmniejszyć różnicę między ustawowym wiekiem emerytalnym a rzeczywistym wiekiem przejścia na emeryturę oraz zwiększyć efektywność kosztową wydatków publicznych na opiekę długoterminową.
- (14) W Belgii stale występuje niepełne wykorzystanie siły roboczej. Współczynnik aktywności zawodowej i wskaźnik zatrudnienia sytuują się poniżej średniej unijnej i nie ulegają zmianom, podczas gdy stosunek liczby osób bezrobotnych długotrwale do ogólnej liczby bezrobotnych jest nadal wysoki. W większości przypadków duży klin podatkowy w powiązaniu z systemem świadczeń prowadzi do znacznego bezrobocia i zjawiska pułapki bierności zawodowej dotyczących większości kategorii pracowników. Choć podjęto pewne działania, aby ograniczyć zjawisko pułapki bierności zawodowej w przypadku osób o niskim wynagrodzeniu, zjawisko to zaostriżyło się w odniesieniu do większości pozostałych kategorii i jest ono nadal wszechobecne. Jako że koszty pracy są nadal wysokie, w politykach dotyczących rekrutacji pracowników na ogół minimalizuje się ryzyko, co negatywnie wpływa na szanse zatrudnienia osób wchodzących na rynek pracy, takich jak osoby młode, nisko wykwalifikowane i pochodzące ze środowisk migracyjnych; współczynnik aktywności zawodowej takich osób – podobnie jak i starszych pracowników – plasuje się znacznie poniżej średniej unijnej. Silna ochrona istniejących stanowisk pracy, których zmiana grozi utratą uprawnień (np. do odprawy, wczesnej emerytury, świadczeń z tytułu stażu pracy), zniechęca do

mobilności zawodowej między pracodawcami i branżami. Taka inercja sprawia, że aktywne polityki rynku pracy są w Belgii stosunkowo nieskuteczne, i prowadzi do sytuacji, w których w pewnych obszarach geograficznych i branżach panuje wysokie bezrobocie przy jednoczesnym zamkniętym charakterze rynków pracy i szkodliwym dla wzrostu gospodarczego niedoborze wykwalifikowanej siły roboczej w innych obszarach i branżach. Stopa bezrobocia młodzieży znacznie wzrosła w ostatnim roku, przy czym regiony kraju i grupy pracowników bardzo się różnią pod tym względem. Zająć się strukturalnym problemem niedopasowania umiejętności będzie musiało towarzyszyć zwalczanie bardzo niepokojącego zjawiska wczesnego kończenia nauki i podjęcie kwestii porzucania nauki przez osoby młode bez uzyskania jakichkolwiek kwalifikacji. Szósta reforma państwa jest okazją do zwiększenia skuteczności i celowości polityk zatrudnienia, o ile zacieśni się współpracę między szczeblem federalnym a regionalnym.

- (15) Nadal pogarsza się konkurencyjność Belgii, również jeśli chodzi o aspekty pozakosztowe. Zmniejsza się zwłaszcza zdolność przemysłu wytwórczego do utrzymania konkurencyjności międzynarodowej, co przejawia się malejącymi marżami dla producentów i likwidacją miejsc pracy. Aby utrzymać poziom siły nabywczej, Belgia tradycyjnie opiera się na indeksacji płac. Skutki zbyt wysokiego ogólnego wzrostu płac skorygowano jednak zbyt późno i w sposób niewystarczający. Co więcej, centralny limit wzrostu płac nie zawsze odpowiednio uwzględnia zmiany wydajności pracy w poszczególnych branżach i warunki na lokalnym rynku pracy. W rezultacie płace rosną szybciej niż wydajność pracy, co doprowadziło do utraty miejsc pracy i spadku konkurencyjności. W porozumieniu z partnerami społecznymi i zgodnie z praktyką krajową Belgia powinna zreformować swój system kształtowania wynagrodzeń, aby umożliwić większe zróżnicowanie płac w poszczególnych branżach i lepsze dostosowanie płac do zmian wydajności pracy. Ceny w sektorze detalicznym nadal są wyższe niż w państwach ościennych, a ograniczenia dotyczące usług świadczonych w ramach wolnych zawodów hamują rozwój innowacyjnych modeli biznesowych i stoją na przeszkodzie inwestycjom. Taryfy dystrybucyjne w zakresie energii elektrycznej nadal należą do najwyższych w Europie, a ich planowana regionalizacja zwiększa niepewność co do przyszłych zmian kosztów dystrybucji dla odbiorców końcowych, ponieważ obecne zamrożone taryfy nie obejmują rosnących kosztów dla dystrybutorów. Aby w Belgii można było utrzymać wysokie płace i jednocześnie tworzyć nowe miejsca pracy, państwo to musi produkować i sprzedawać na rynkach światowych więcej towarów zaawansowanych i o wyższej wartości dodanej, niż ma to miejsce obecnie. W Belgii jest zbyt mało szybko rozwijających się firm w branżach innowacyjnych. Wsparcie innowacji jest dobrze rozwinięte i obejmuje pełen cykl innowacyjny, stało się ono jednak skomplikowane i bardzo rozdrobnione. Rozwój działalności o wysokiej wartości dodanej jest często hamowany przez brak wystarczających wykwalifikowanych zasobów ludzkich.
- (16) Przewiduje się, że Belgia nie osiągnie swojego celu dotyczącego zmniejszenia o 15 % do 2020 r. emisji gazów cieplarnianych w branżach nieobjętych unijnym systemem handlu emisjami, w każdym razie nie bez skorzystania z elastycznych mechanizmów. Choć podejmowane są pewne inicjatywy, wydaje się, iż nie są one spójnie ukierunkowane, a wpływ wszystkich działań na zmniejszenie emisji, zwłaszcza tych generowanych przez sektor transportu i budynki, nadal nie jest jasny. Obniżka VAT od energii elektrycznej mogłaby dodatkowo zaszkodzić działaniom w tym zakresie. Negocjacje w sprawie porozumienia dotyczącego współpracy i podziału obciążeń prowadzone między szczeblem federalnym a regionalnym nie doprowadziły do wyraźnego podziału zadań. Zatory komunikacyjne są znacznym obciążeniem dla belgijskiej gospodarki w porównaniu z większością pozostałych państw. Skala problemu wymaga całościowej reakcji politycznej przez uwzględnienie możliwości wprowadzenia opłat z tytułu zatoru uzależnionych od pory dnia, przegląd przepisów podatkowych sprzyjających używaniu samochodów służbowych i kart paliwowych do celów prywatnych oraz zwiększenie wydajności transportu publicznego.
- (17) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę belgijskiej polityki gospodarczej. Oceniała krajowy program reform oraz program stabilności. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki fiskalnej i społeczno-gospodarczej w Belgii, ale także ich zgodność z przepisami i wytycznymi UE, ze względu na konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii przez wnoszenie na szczeblu Unii wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Zalecenia Komisji w ramach europejskiego semestru zostały przedstawione poniżej w zaleceniach 1–6.
- (18) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności, a jej opinia⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie zwłaszcza w zaleceniu 1 poniżej.

(1) Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

- (19) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada przeanalizowała krajowy program reform i program stabilności. Jej zalecenia na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 2, 4 i 5 poniżej.
- (20) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła również analizę polityki gospodarczej strefy euro jako całości. Na tej podstawie Rada wydała osobne zalecenia skierowane do państw członkowskich, których walutą jest euro⁽¹⁾. Jako kraj, którego walutą jest euro, Belgia powinna również zapewnić pełne i terminowe wykonanie tych zaleceń,

NINIEJSZYM ZALECA Belgii podjęcie w latach 2014–2015 działań mających na celu:

1. Wzmocnienie, po korekcie nadmiernego deficytu, środków budżetowych na 2014 r. w świetle powstającej luki w wysokości 0,5 % PKB, na podstawie prognozy służb Komisji z wiosny 2014 r. wskazującej na ryzyko znacznego odchylenia od wymogów związanych z funkcją zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu. Znaczne wzmocnienie w 2015 r. strategii budżetowej w celu zapewnienia wymaganej korekty w wysokości 0,6 % PKB służącej osiągnięciu średniookresowego celu budżetowego, dzięki czemu zostałyby również zapewniona zgodność z zasadą dotyczącą zadłużenia. Następnie, do czasu osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego, kontynuację planowej rocznej korekty strukturalnej służącej osiągnięciu tego celu zgodnie z wymogiem rocznej korekty strukturalnej w wysokości co najmniej 0,5 % PKB i ponad ten poziom przy dobrej sytuacji gospodarczej lub, w razie potrzeby, zapewnienie przestrzegania zasady dotyczącej zadłużenia w celu stałego zmniejszania wysokiego długu sektora instytucji rządowych i samorządowych. Zapewnienie zrównoważonego wkładu wszystkich szczebli administracji rządowej w przestrzeganie reguł fiskalnych, w tym zasady salda strukturalnego budżetu, z wykorzystaniem wiążącego instrumentu zawierającego wyraźny podział celów w perspektywie planowania średniookresowego.
2. Zwiększenie zrównoważenia i sprawiedliwości ogólnego systemu podatkowego i przygotowanie całościowej reformy podatkowej, która pozwoli na zmniejszenie obciążeń podatkowych związanych z pracą na rzecz podstaw opodatkowania bardziej sprzyjających wzrostowi gospodarczemu, uproszczenie systemu podatkowego, usunięcie luk w prawie, zwiększenie skuteczności VAT, poszerzenie podstaw opodatkowania, zmniejszenie wydatków podatkowych i stopniowe wycofywanie dotacji szkodliwych dla środowiska.
3. Kontrolę wzrostu przyszłych wydatków publicznych związanych ze starzeniem się społeczeństwa, zwłaszcza kosztów emerytur oraz opieki długoterminowej, przez zwiększenie wysiłków w celu zmniejszenia różnicy między rzeczywistym wiekiem przejścia na emeryturę a ustawowym wiekiem emerytalnym, zredukowanie możliwości wcześniejszego przejścia na emeryturę, propagowanie aktywnego starzenia się, dostosowanie wieku emerytalnego do zmian średniego trwania życia i poprawę efektywności kosztowej wydatków publicznych na opiekę długoterminową.
4. Zwiększenie współczynnika aktywności zawodowej, przede wszystkim przez ograniczanie finansowych powodów niepodejmowania pracy, zwiększanie dostępu do rynku pracy grup defaworyzowanych, takich jak osoby młode i pochodzące ze środowisk migracyjnych, zwiększenie mobilności zawodowej i podjęcie kwestii niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej i niedopasowania umiejętności, jak również problemu wczesnego kończenia nauki. Wzmocnienie w całym kraju współpracy partnerskiej organów publicznych, publicznych służb zatrudnienia i instytucji oświatowych w celu udzielania osobom młodym dopasowanego do ich potrzeb wsparcia na wczesnym etapie.
5. Przywrócenie konkurencyjności przez kontynuowanie reformy systemu ustalania wynagrodzeń, w tym indeksacji płac, w porozumieniu z partnerami społecznymi i zgodnie z praktyką krajową, tak aby zapewnić, by zmiany wysokości płac odzwierciedlały zmiany wydajności pracy w danej branży lub przedsiębiorstwie oraz sytuację gospodarczą, a także aby w razie potrzeby możliwa była skuteczna korekta automatyczna; przez zwiększenie konkurencji w branżach detalicznych, usunięcie nadmiernych ograniczeń w zakresie świadczenia usług, w tym tych świadczonych w ramach wolnych zawodów, oraz przez ograniczenie ryzyka dalszych podwyżek kosztów dystrybucji energii elektrycznej; przez wspieranie innowacji za pomocą usprawnionych programów zachęt i dzięki zmniejszeniu barier administracyjnych; oraz przez prowadzenie skoordynowanej polityki kształcenia i szkolenia w celu rozwiązania problemu powszechnego niedopasowania umiejętności i regionalnych różnic w odsetku osób przedwcześnie kończących naukę.

⁽¹⁾ Zob. s. 141 niniejszego Dziennika Urzędowego.

6. Zapewnienie osiągnięcia do 2020 r. celów dotyczących zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych przez branżę nieobjętą systemem handlu emisjami, zwłaszcza w odniesieniu do budynków i sektora transportu. Dopilnowanie, by wkład sektora transportu był dostosowany do celu dotyczącego zmniejszenia zatorów komunikacyjnych. Ustalenie wyraźnego podziału zadań i obciążeń między jednostkami administracji federalnej i regionalnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2014 r.

W imieniu Rady

P.C. PADOAN

Przewodniczący
